

בס"ד פרשת אמור תשפ"ג וארטיס לפרשת השבוע

כא א. אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת וגו'. ההפלאה כותב שזה בא לרמוז מה שאמרו חז"ל כיצד סדר משנה משה למד מפי הגבורה נכנס אהרן ולמד עמו משה ואח"כ למד עם בניו, ואח"כ עם זקנים ואח"כ עם כל ישראל הרי ד' פעמים, ברם פרשה זו נאמרה רק לכהנים אהרן ובניו, נמצא שמשה לא הוצרך ללמוד יותר מפעמיים לכן אמור ואמרת רק פעמיים. פנים יפות.

כא א. אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם. פרש"י אמור ואמרת להזהיר גדולים על הקטנים, בביאור הדבר י"ל דהנה פסק הטור יו"ד שעג דאע"פ שבכל איסור תורה אין ב"ד מצווים להפריש את הקטנים, מ"מ בטומאת כהנים ב"ד מצווים להפריש את הקטנים מלהיטמאות, והביאור בזה כשם שצריך לשמור שתרומה וקדשים לא יטמאו ה"ה צריך לשמור את הקטן, כי הוא כעין תרומה משום שהוא קדוש. 'להורות נתן'.

כא א. לנפש לא יטמא בעמיו. הקשה בהר צבי קושיה עצומה, הנה כאן מבואר בפסוק שכהן גדול אסור לו להיטמא לנפש, וקשה ע"כ הא מצינו שכאשר הוציאו להורג את רבי שמעון בן גמליאל שהיה מעשרה הרוגי מלכות נטל רבי ישמעאל כהן גדול את ראשו וצרח עליו בקול מר כשופר איה הלשון הממהרת להגות באמרי שפר וכו', ואיך בתור כהן גדול טימא עצמו רבי ישמעאל בטומאת מת שלא לצורך? ותירץ ע"כ רבי ישראל יעקב פיושר באבן ישראל דקושיה מעיקרא ליתא, דהרי אמרו בכתובות קג: אותו היום שמת רבי יהודה הנשיא בטלה כהונה, והיינו משום נשיאותו. וכך פסק הרמב"ם (אבל ג י) נשיא שמת הכל מיטמאים לו אפי' כהנים, והרי רשב"ג היה נשיא והוא מת ובטלה כהונתו של ר"י, לכך נטמא לו ר"י כה"ג.

כא ב. כי אם לשארו הקרוב אליו לאמו ולאביו. האבן עזרא מבאר הטעם שהקדים אמו לאביו, משום שעל פי רוב הזכר חי יותר מנקבה. ולפ"ז קשה ביותר למה להלן בפרשת טומאת כהן גדול בפסוק יא כתוב לאביו ולאמו לא יטמא. למה שם הוקדם האבא לאמא? וי"ל, **אומר האמרי בינה**, הציווי שנצטווה כה"ג לאביו ולאמו נאמר במדבר ושם היו רק אהרן ובניו, ולאהרן מתו כבר ההורים, וד"ז נאמר רק לאלעזר שנעשה כה"ג לאחר מות אהרן, ולא לעזר לא שייך לומר בתור כהן גדול לאמו ולאביו היינו קודם האמא כי אם האבא, חי אז הוא לא כה"ג והאופציה היחידה שהדין הזה יהיה נפק"מ בשבילו זה רק אם האבא ימות קודם האמא, ולכך הוקדם האבא לאמא.

כא ב. כי אם לשארו הקרוב אליו לאמו ולאביו. האבן עזרא מבאר הטעם שהקדים אמו לאביו, משום שעל פי רוב הזכר חי יותר מנקבה. וקשה, שהפסוק מתחיל כי אם לשארו הקרוב אליו, וברש"י אין שארו אלא אשתו, והרי אישה מתה בדר"כ אחרי ההורים וא"כ למה הקדימו את אשתו לאביו ואמו? וי"ל ע"פ ע"ז יג דאיתא שם שלכהן מותר לצאת לחו"ל ע"מ לשאת אישה אפילו שיש שם טומאת ארץ העמים, ולכך נכתבה האישה ראשונה, כי לאישה מותר להיטמאות (טומאת ארץ העמים) בעוד הוא צעיר שנושא אישה ובדרך כלל בכזה זמן יש לו הורים. בשם הספר 'כסף נבחר'. **עו"ל**, אומר רבי אברהם פלאגיי, דאיתא בירושלמי הובא ג"כ ברש"י יומא מז. ד"ה לא. שאישה צנועה זוכה לבן כה"ג. והנה כתב רבי חיים ויטאל (הובא בספרו של רבי אברהם פלאגיי על התורה פרשת כי תצא) שהטעם שנשים מתות יותר צעירות מזכרים הוא משום שקצוב לאדם מספר מילים שיאמר, וכשנגמר הוא מת, ונשים הרי נטלו ט' קבין של שיחה, ובכתובות עב איתא שמיעוט שיחה באשה הוא מדרכי הצניעות, והאמא של הכה"ג זכתה שבנה יהיה כה"ג משום שהיא צנועה והיא ממעטת בשיחה כי זה צניעות ולכן היא לא מתה קודם בעלה.

כא ג. ולאחותו הבתולה הקרובה אליו לה יטמא. הגמ' בסוטה ג. מונה שלושה דברים שנחלקו בהם רבי עקיבא ורבי ישמעאל: ולאחותו הבתולה לה יטמא - רשות דברי ר"י, ר"ע אומר חובה. וקניא את אשתו - רשות דברי ר"י, ר"ע אומר חובה וכו'. והקשו שם בתוס' הרי יש תרי"ג מצוות וכי ר"י פוחת ג' או ר"ע מוסיף ג'? ויש ליישב, אומר רבי דוד אופנהיים, ע"פ המשנה במנחות ארבע ציציות מעכבות זו את זו, היינו שארבע ציציות הן מצווה אחת, ורבי ישמעאל אומר ארבעתן ארבע מצוות. וממילא מתיישב החשבון שלפי ר"ע ארבע הציציות זה מצווה אחת לכך הוצרך עוד ג' מצוות לחובה, מאידך לר"י הג' מצוות נמצאות בציצית.

כא ו. קדושים יהיו לאלקיהם ולא יחללו את שם אלקיהם. בירושלמי איתא ששאל אפיקורס אחד הרי כתוב אלוקים קדושים הוא, משמע שיש ב' רשויות, והשיבו לו דאדרבה לא כתוב קדושים הם, אלא קדושים הוא, ופירושו שהקב"ה הוא אלוקים של קדושים. אבל כדי שהפירוש הזה יהיה טוב צריך שישראל יהיו קדושים, ואם חלילה הם לא קדושים אז הם מחללים את ה'. וד"ז מרומז בפסוק שלפנינו קדושים יהיו לאלקיהם ועי"ז הם לא יחללו את שמו.

כא ח. וקדשתו כי את לחם אלקיך הוא מקריב קדוש יהיה לך. יש להקשות מדוע נכפלה המילה קדוש פעמיים? ויש ליישב דהנה על המילה וקדשתו פרש"י בעל כרחו שאם לא רצה לגרש הלקהו. ועל קדוש יהיה לך פרש"י לפתוח ראשון בכל דבר ולברך ראשון בסעודה. והנה בתשובות מהר"ם סימן קז איתא דדווקא בנשואי אישה בעבירה אמרינן וקדשתו בע"כ, אבל דבר שהוא משום כבוד יכול למחול על כבודו, ולכן

מתחילה אמר הכתוב וקדשתו אפ"י בע"כ דהיינו בנוגע לנושא אישה האסורה לו זה בע"כ, אבל לגבי כבוד כתוב קדוש יהיה לך דהיינו מצידך הוא יהיה קדוש, אבל כשמרצונו הוא מוחל על כבודו הוא רשאי, ולכן חילקו הפסוק לב' קדושות כי הקדוש הראשון הוא קדוש שונה מהשני. פני דוד.

כא ת. וקדשתו כי את לחם אלקיך הוא מקריב רבי ברוך דב פוברסקי שליט"א סיפר שבבחרותו היה בחור בישיבה שאמר חבורה בה חידש שהקדושה של כהן היא מחמת שהוא עובד בביהמ"ק והרי הוא כלי שרת', והוכיח כן מפסוק זה שמבואר שהקדושה שלו היא מחמת שהוא מקריב את לחם אלקיך. ועוד ביסס את חידושו מדברי הרמב"ם ששנה דיני כהנים בהלכות כלי המקדש, ומה ענין כהנים לכלי המקדש, אע"כ דקדושת כהנים היא מחמת שהם כלי המקדש. אמנם סיים רב"ד, לאחר שיצא רמב"ם פרנקל נפל כל היסוד שלו, משום שבדפוס שלהם הנוסח בהלכות הוא על פי כת"י "הלכות כלי המקדש והעובדים בו", כך שאין פלא מדוע נכנסו דיני כהנים בהלכות אלו.

כא יא. ושם אמו שולמית בת דברי למטה דן. למה הוזכר הייחוס הזה שהוא משבט דן? (עיין רש"י). עי"ל שהתורה כאן אומרת ויניחהו במשמר לפרש להם ע"פ ה' - ופרש"י שלא ידעו אם חייב מיתה אם לאו לכן הניחוהו. וקשה הרי במדבר היתה בדיקה מיוחדת לבדוק מי חייב מיתה, ע"י הענן, שאם הענן היה פולטו היה חייב מיתה, ואם לא אז לא, וכמו שמצינו גבי בנות מדיין הוקע אותם לה' נגד השמש - ומבואר בחז"ל (מדר"ר שם) שע"י שהענן פולטו היו יודעים שהן במיתה כי המחוייב מיתה הענן לא היה קולטו. והנה במדרש תנחומא כי תצא י ובבעה"ט בהעלותך כתוב ששבט דן כיוון שפסל מיכה היה עמהם אזי הענן פלטם, ולכן כאן במגדף אומרת לך התורה ויניחהו במשמר, ולא יכלו לבדוק ע"י ענן, כי הוא משבט דן שענן פלטם קודם לכן.

כב יג. ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה. יש להקשות לדעת בית שמאי דס"ל שלא יגרש אדם את אשתו אא"כ מצא בה דבר ערוה, דהיינו רק כשנבעלה לפסול לה רק אז מגרשה (גיטין צ.). א"כ איך שייך בת כהן גרושה תחזור לבית אביה ותאכל תרומה, הא איתא ביבמות סח. שבת כהן שנבעלה לפסול לה נפסלה מהכהונה, ואם היא גרושה אז לבית שמאי בהכרח היא נבעלה לפסול וא"כ היא נפסלת לכהונה, ואיך שייך שגרושה תשוב לבית אביה. וי"ל ע"פ יבמות כ: יבמה שנפלה לפני חייבי לאוין לייבום מתיבמת ומותרת רק בביאה ראשונה כי אתי עשה דייבום ודחי לאו דחייבי לאוין, ולכן אסור לקיימה בביאה שניה, ולפי"ז גם לבית שמאי יאלץ לגרשה אחרי ביאה ראשונה אפ"י שלא נבעלה לאיש זר, וא"כ מצינו לבית שמאי מקרה של גרושה בלי שנפסלה לכהונה, ויש להוסיף שד"ז מרומז בפסוק שלנו שכתוב אלמנה וגרושה, והיינו אלמנה מבעלה וגרושה מיבמה, חוזרת לבית אביה. בשם רבי יעקב מאיר בידרמן חתן השפת אמת.

כב יח. איש איש מבית ישראל וגו' אשר יקריבו לעולה. הנה כאן כתוב איש איש והיינו לרבות עכו"ם (מנחות עג:). ואילו להלן בשלמים לא כתוב איש איש וזה המקור לפסק הרמב"ם (מעה"ק ה"ב) דעכו"ם מקבלים מהם עולות אבל לא שלמים, משום שבפרשת עולה כתוב איש איש משא"כ בשלמים.

כב כ. כל אשר בו מום לא תקריבו. מפרשת הגמ' לא תקריבו - לא תקדישו. וצ"ב מנלן הא, הרי הפסוק רק אומר לא תקריבו? וי"ל כיוון שכתוב כאן (כב יח) דבר אל אהרן ואל כל בני ישראל, בשונה מפרק כא יז, ששם כתוב רק דבר אל אהרן, משום ששם מדובר על הקרבה, ממילא משמע שבפסוק אצלנו (כב יח) מדובר גם על הקדשה, שא"כ למה הוזכרו כאן גם בני ישראל שאינם שייכים בהקרבה, אלא ש"מ דהאיסור אף לישראל והיינו בהקדשה.

כב כג. ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אותו ולנדר לא ירצה. רש"י מבאר נדבה הכוונה לבדק הבית, ונדר הכוונה למזבח. ויש לעיין למה לבדק הבית קרא בשם נדבה, ואילו לקדשי מזבח קרא בשם נדר? וי"ל דהנה אמרו חז"ל (נדרים ט) דקדשי מזבח עדיף להקדישם רק כשמגיע לעזרה כדי שלא יבוא למעול בהם, ולכן אומרים בלשון נדר, הרי עלי, כדי שלא תהיה אפשרות למעול קודם לכן, משא"כ בקדשי בדק הבית שלא עומדים להקרבה וגם לא תמיד מביאים לידי גזבר כגון כשמקדיש קרקע או בית, לכן מקדישים בנדבה ואומרים הרי זו משום שההקדשה אינה עומדת להקרבה וגם אינה צריכה בהכרח מסירה לידי גזבר.

כג טז. עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמישים יום. התפרסם שרבי חיים עוזר פגש את האדמו"ר מאוסטרובצא ומאוד נהנה מהווארט שאמר לו על הגמ' במכות כב: המציינת את טיפשותם של הבבלים שקמים בפני ס"ת ולא מפני גברא רבה שהורידו מארבעים מלקות לשלושים ותשע. והקשה האדמו"ר למה לא מביאים ראיה מכאן שכתוב תספרו חמישים יום ובאמת סופרים ארבעים ותשע? ותירץ שגברא רבה הוא מי שמצליח להוריד מכה מיהודי. אמר ע"כ הרב שטינמן שזה לא שאלה בכלל כי אצלנו כתוב במפורש שבע שבתות תמימות תהינה והיינו 49 ולא חז"ל הם אלו שחידשו ד"ז.

כג כב. ובקוצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך. למה מתחיל בלשון רבים ומסיים בלשון יחיד? וי"ל, אומר החיד"א בחומת אנך, ע"פ המשנה הקוצר חצי שדהו ומכר חצי האחר הלוקח נותן פאה לכל. וזמ"ש כאן ובקוצרכם היינו ע"י שניים לא תכלה היינו היחיד משאיר פאה. **כג כד.** זכרון תרועה. הטעם שנכתב כאן זכרון תרועה ולא יום תרועה כמו בפרשת פנחס? י"ל ע"פ הגמ' ברי"ה

כט שיום תרועה הוא יום שתוקעים בו, אבל כשחל בשבת נקראת זכרון תרועה כי לא תוקעים אלא רק מזכירים. והנה כאן בפרשה מדובר ברי"ה הראשון שהיו במדבר שחל אז בשבת, וראיה כי הרי אמרו בשבת פז: שפסח ראשון יום טו' היה ביום חמישי, וא"כ ג' ש"פ היה בשבת, ולחשבון א"ת ב"ש ג"ר יוצא שרי"ה באותה שנה יצא בשבת, ולכך נאמר כאן זכרון תרועה. ולפי"ז מובן למה בפסוק לד על חג הסוכות כתוב לחודש השביעי הזה, וכן לגבי יו"כ בפסוק כז כתוב הזה, ואילו לגבי לולב פסוק לט לא כתוב הזה, וי"ל שיו"כ חל בחול והוא כדינים הנכתבים, וכן לגבי חג הסוכות שחל בשבת ג"כ יש אותם דינים, אבל לגבי לולב שכשחל בשבת אינו נוטל לא כתוב הזה כי אין עליו הדינים ההם. עונג יו"ט.

כג כז. אך בעשור לחודש ועיניתם את נפשותיכם. ובכג לב הוסיף: חוקת עולם לדורותיכם מערב עד ערב תשבתו. המילה אך היא לכאורה מיותרת ובשביל מה נכתב זאת? וי"ל דמצינו בפסחים לגבי אך ביום הראשון תשבתו שאור מבתיכם ד'אך' חילק וחצי יום דידי' ניסן מותר בחמץ וחצי יום אסור. וא"כ י"ל דהכא אזיל איו"כ הראשון שמשה ירד עם הלוחות השניות באמצע היום וממילא רק מהרגע שירד נצטוונו לצום ולפני"ז עדיין לא היה את הציווי לצום, וא"כ אך בעשור לחודש הכוונה היא חצי מיום העשירי יש להתענות כי החצי הראשון עדיין משה היה בשמים, וממשיך הפסוק שזה הכל באותה השנה, אבל לדורותיכם והיינו בשאר השנים מערב עד ערב תשבתו, והיינו יום כיפור ינהג 24 שעות. שער יוסף הובא במאור שבתורה ויקהל.

כג לא. נאמר לגבי יו"כ כל מלאכה לא תעשו, חוקת עולם לדורותיכם. ובפסוק לב לגבי צום כתוב ועיניתם את נפשותיכם ולא כתוב חוקת עולם לדורותיכם. אומר המשך חכמה שזה מרמז לגמ' במו"ק ח. שבעת חנוכת בית המקדש ע"י שלמה המלך באותה השנה לא צמו ביו"כ משום חנוכת בית המקדש אבל מלאכה לא עשו, וזה מרמז בפסוק שלפנינו לעניין מלאכה זה לחוקת עולם, אך לעניין צום זה לא לחוקת עולם.

כג מ. ולקחתם לכם ביום הראשון וגו' ושמחתם לפני ה' אלוקיכם שבעת ימים. המשנה בסוכה דף מא מביאה את תקנת רבי יוחנן בן זכאי לגבי לולב שמאז החורבן ניטל הלולב במדינה שבעה ימים כמו בבית המקדש, ומוסיפה המשנה עוד תיקן ריב"ז שיום הנף כולו אסור. והקשו שם בתוס' הרי הרבה תקנות תיקן ריב"ז ומדוע הובאו רק את ב' תקנות האלו? ובשלמא תקנת לולב הובאה משום דעסקינן במסכת סוכה אלא יום הנף הוא לא קשור כלל לסוכה? ותירצו שם בתוס' שבי' התקנות ניתקנו ביחד. ויש לבאר מדוע תיקן ריב"ז את ב' התקנות הללו יחדיו למרות שאין קשר ביניהן והן בזמנים שונים זה בתשרי וזה בניסן, ועו"ק דבמנחות סח: הגמ' הביאה רק את תקנת יום הנף בלבד ולא הביאה את תקנת לולב הניטל במדינה ז' ימים, ומדוע זה שונה מסוכה? ותירץ ע"כ האמרי אמת דבשעה שתיקן ריב"ז שלולב ניטל במדינה שבעה ימים היה צער גדול בישראל כי הבינו שהגלות תארך זמן רב וישכחו מה שהיה במקדש ויחשבו שלכן עשה ריב"ז זכר למקדש ותיקן שיהיה ניטל הלולב שבעה כמו בזמן ביהמ"ק במקדש. ולכן אמר רבי יוחנן אל תעצבו כי אני גם אומר יום הנף כולו אסור והטעם בזה הוא כמ"ש בסוכה שם מהרה יבנה בית המקדש, ולכן בסוכה הביא את ב' התקנות יחדיו, כי התקנה השנייה הייתה לעודד את ישראל. אבל במנחות שהובא רק יום הנף לא הוצרך להביא את התקנה של לולב שבעת ימים כי אין זה מהעניין כלל.

כד ה-ו. ולקחתם סולת ואפית אותה שתיים עשרה חלות וגו' על השלחן הטהור לפני ה'. בחגיגה כו. למדו מכאן שהיו מגביהים את לחם הפנים לפני עולי רגלים ואומרים להם ראו חיבתכם לפני המקום כי עשה נס גדול שהיה הלחם חם במשך כל ימי השבוע. וקשה הרי כתוב שעשרה ניסים נעשו לישראל בביהמ"ק וא"כ מה הטעם שרואים את החיבה של הקב"ה רק בזה שהלחם חם ורק עי"ז הראו את החיבה? וי"ל ע"פ יומא עו. שאלו תלמידיו את רשב"י מפני מה לא ירד המן פעם אחת בשנה אלא בכל יום ויום? ענה להם רשב"י משל למלך שהיה לו בן יחיד ואהוב פסק לו מזונותיו פ"א בשנה ולא קיבל את פני אביו אלא פ"א בשנה, הצטער אביו ע"ז כי רצה מאוד לראותו, עמד ופסק לו מזונותיו כל יום וקיבל פניו מידי יום, כך ישראל מי שיש לו אשה ובנים היה דואג בכל יום ואומר שמא לא ירד המן למחר וכולנו מתים ברעב, ומתוך כך כולם מתפללים ומכוונים ליבם לאביהם שבשמים. עוד תירץ רשב"י שהקב"ה רצה שזה יהיה חם. ותימה עצומה היפלא מה' דבר, האם הקב"ה אינו יכול להוריד פעם בשנה ושישאר חם, וכמו שמצינו בלחם הפנים? אלא י"ל שטעם ראשון עיקר והוא - כי הקב"ה מחבב שישראל יקבלו את פניו כל יום וכנ"ל. והראיה שזה הטעם ולא משום שהוא רצה שזה יהיה חם היא מלחם הפנים, ששם זה חם שבוע. וזה מה שהראהו בחום של לחם הפנים שהטעם הוא שהקב"ה מחבב אותנו, כי אם הטעם הוא חום, לחם הפנים יוכיח שהקב"ה יכול לעשות חום גם שבוע, וזה גם כוונת רשב"י שיש עוד טעם והוא - חום. אבל זה לא נכון וראייתו לחם הפנים. ולכך מגביהים את הלחם לפני עולי רגלים כי זה סימן שהקב"ה מחבב אותנו במה שהוריד מן כל יום, ולא בשביל שיהיה חם.

מאמרי מוסר וסיפורים מענייני הפרשה

מידת הרחמנות

אחת המצוות שיש בפרשתנו היא שלא לשחוט בהמה ובנה ביום אחד. וטעם המצוה ביאר החינוך: לקבוע בנפשנו מדת החמלה ולהרחיק מדת האכזריות שהיא מדה רעה, ולכן, אף על פי שהתירו לנו מיני בעלי חיים

למחייתנו ציוונו לבל נהרוג אותו ואת בנו ביחד, ולקבוע בנפשנו מדת החמלה. וכ"כ הרמב"ן בעניין שילוח הקן וז"ל: למד אותנו מדת הרחמנות ושלא נתאכזר. כי האכזריות תתפשט בנפש האדם. והנה המצות האלה בבהמה ובעוף אינן רחמנות עליהם, אלא גזירות בנו להדריכנו וללמד אותנו המדות הטובות. **וידוע מה** שאמרו בביצה לב: אמר רב נתן בר אבא אמר רב כל המרחם על הבריות בידוע שהוא מזרעו של אברהם אבינו וכל מי שאינו מרחם על הבריות בידוע שאינו מזרעו של אברהם אבינו. וברמב"ם הלכות מתנות עניים י, ב: לעולם אין אדם מעני מן הצדקה ואין דבר רע ולא היזק נגלל בשביל הצדקה שנאמר והיה מעשה הצדקה שלום, כל המרחם מרחמין עליו שנאמר ונתן לך רחמים ורחמך והרבך, וכל מי שהוא אכזרי ואינו מרחם יש לחוש ליחסו, שאין האכזריות מצויה אלא בעכו"ם שנאמר אכזרי המה ולא ירחמו, וכל ישראל והנלוה עליהם כאחים הם שנאמר בנים אתם לה' אלהיכם ואם לא ירחם האח על האח מי ירחם עליו, ולמי עניי ישראל נושאין עיניהן, הלעכו"ם ששונאין אותן ורודפים אחריהן הא אין עיניהן תלויות אלא לאחיהן עכ"ל. וכן מצינו שהקב"ה הרחיק את עמו ומואב מקהל ה' על אשר לא קידמו אתכם בלחם ובמים, והיינו שהיה בהם מידת האכזריות. הגמרא במסכת בבא מציעא דף פה מספרת על רבי יהודה הנשיא שסבל יסורים איומים ונוראים משך שלוש עשרה שנה, ומתארים שם חז"ל את עוצמת ייסוריו, וזאת מפני מעשה שהיה שהובילו עגל לשחיטה, והעגל ברח והתחבא תחת כנפי כסותו של רבי, ובכה. אמר לו רבי לעגל: לך ומסור עצמך לשחיטה, כי לכך נוצרת! אמרו בשמים: מפני שהוא אינו מרחם על העגל יבאו על רבי יסורין, והנה בא הזמן וייסוריו של רבי הלכו על ידי מעשה שאירע, ששפחתו של רבי כיבדה פעם את הבית והיו מוטלים שם בני חולדה והשפחה באה לכבד אותם מהבית אמר לה רבי שבקינהו כתוב ורחמיו על כל מעשיו אמרי הואיל ומרחם נרחם עליוהו. **ובפלא יועץ ערך רחמנות כתב:** רחמנות הוא אי משלשה סימנין שיש לישראל וכבר אמרו רז"ל כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים וצריך האדם שיהא בו מדעת קונו דכתיב ביה ורחמיו על כל מעשיו והוא מרחם על הכלב ומשהה אכילתו במעיו ונותן לבהמה לחמה לבני עורב אשר יקראו וכ"כ גברו רחמיו עד שנותן ארץ אפים לעוברי רצונו ומטיב להם בשעה שהם מכעיסים לפניו וצריכים אנו ללכת בדרכיו וידוע שצער ב"ח דאורייתא. ומוסיף שם הפלא יועץ: להכות כלבים וחתולים וכדומה על שעשו לו שום נזק גם בלא דעת ומחמת שזהו פרנסתם אפילו איסורא נמי איכא וכ"ש וק"ו שראוי לרחם על הבריות אשר בצלם אלקים נבראו אחינו בני ישראל שכולנו בני איש אי כגוף אי ואפילו איש שהרע עמו ועשה עמו שלא כהוגן אל כפעולו ישלם גמולו ולא יקום ולא יטור אלא ירחם עליו ויעזרהו בכל הבא מידו ובמדה שאדם מודד מודדין לו עכ"ל.

נביא להלן סיפורים מגדולי ישראל איך ריחמו גם על הבעלי חיים כדי לטבוע בהם מידת הרחמנות. (ומהראוי לציין שרחמים על בעלי חיים זה כל עוד לא על חשבון אנשים, ברגע שזה על חשבון אנשים אז הרחמים על בני אדם זה קודש, וכל מקרה שזה על חשבון מישהו כגון אדם המאכיל חתולים וזה גורם שהחתולים יסתובבו בביתו ויזיקו לשכנים זה עניין לשאלת חכם. והדברים אמורים גם על אלו שמרחמים על כל העולם אבל זה על חשבון בני ביתם - האישה או הילדים בוודאי שאין כאן מידת הרחמים כי בני ביתם קודמים לרחם עליהם וא"א לרחם על מישהו כשזה אכזריות כלפי השני רח"ל.) **פעם** יצא רבי יצחק אלחנן לנפוש ונאמן ביתו רבי יעקב ליפשיץ בא לבקרו, וכאשר ראה שרבי יעקב ליפשיץ כבר החל לעשות את הדרך בכדי לחזור לביתו רץ אחריו רבי יצחק אלחנן ואמר לו שכחתי לומר לך על יד ביתי יש חתול שמסתובב וכאשר אני בביתי רגיל אני להגיש לו צלחת חלב מידי יום ביומו ועתה שנסענו אין מי שידאג לו אנא תמלא את מקומי עד שאחזור ותגיש לו את צלחת החלב. **כתב** רבי חיים פלאגי בתוכחת חיים: מעשה נורא שנתגלה לי בלילה באחד מעשירי עירנו שהיה תם וישר ונפטר, ולאחר חודש ימים ראיתי אותו בחלום שהיה לבוש בגדים נאים, שש ושמת. ושאלתי אותו על מה ולמה זכה לכל הכבוד הזה? ואמר לי שזכה לחיי העולם הבא על אשר לא השתעבד במשרתיו באכזריות ובקושי, כי אם ברחמנות, שלא היה מכביד עולם עליהם, והיה חלום. ושוב חקרתי בדבר וידעתי נאמנה שכך היתה מדתו הטובה, שלא לצער למשרתים שלו בשום שירות כבד, ולרחם עליהם בכל מה שאפשר, אשריו ואשרי חלקו.

לאחר פטירתו של רבי מאיר ברנדסופר נצפתה אשה מרת נפש מקוננת בקינה גדולה ומרה, וזועקת במר לבח, מי ירחם עלי. היתה זו אשה המגדלת בחצרה חתולים, והיו קרובים ללבה כל כך עד שהיתה באה לעתים תכופות להזכירם לברכה אצל ר"מ. ופעם אף עלתה לביתו של ר"מ עם כמה חתולים, והראתה לו אותם, וכינתה אותם בשמותיהם, והוסיפה על חתול פלוני שנקרא בשם זה וזה שאינו בקו הבריאות, ובקשה שהרב יתפלל עליו לרפואה שלימה, ולמחר שלח ר"מ לשאול אצלה מה שלום אותו בעל חי. וביד אחד מבניו שליט"א מונח קוויטל שכתבה אותה אישה לרפואת חתול אחד, ור"מ בגודל רחמנותו קרא את הקוויטל בפניה, ובירכה בתשומת לב מיוחדת, וכשאחד מבני ביתו תמה על הדבר, התפלא כנגדו באמרו: והלוא לעזור ליהודי בשעת מצוקתו הוא דבר נשגב וגדול מאד, כמה שבועות קודם הסתלקותו של ר"מ התקשרה אליו אותה אישה בבכיות בשעה אחת בלילה, שאחד מחתוליה מת, ושאלה ממנו כמה שאלות בנוגע לסדרי הלוי, ור"מ הקשיב לה במשך כחצי שעה, והרגיעה שהמקום ימלא חסרונה. **היתה** לו לרבי מאיר מפה מיוחדת לפסח, שלא הרשה לאף אחד מבני ביתו לאכול עליה בפסח. פעם בימי חול המועד פסח הגיעה אליו אישה מרת נפש שהיתה מגדלת תרנגולים, בעת שאחז באמצע הסעודה, ואחד מתרנגוליה בידה. התחילה האשה לבכות

שציפורן חדה חדרה אל רגלו של התרנגול, ובתוך כדי דיבורה שמה את התרנגול על המפה המיוחדת לפסת, וכאשר אחד מבני הבית ביקש להוריד את התרנגול מעל השולחן, עיכב ר"מ בעדו, ובמקום זאת התבונן בתרנגול, ליטף אותו, ואיחל לו חיים ארוכים, כדי להרגיע את לבה הסוער של האשה קשת היום.

עובדה מופלאה מסופר על המנחת אלעזר ששמע רבות על גודל הכנסת אורחים שנוהג רבי ישעי'לה מקערסטיר, והשתוקק מאד להכירו. פעם אחת באה הזדמנות לידו להכיר את רבי ישעי'לה, כשערך רבי ישעי'לה טיש. לאחר שרבי ישעי'לה נטל את ידיו לסעודה, תוך כדי הנטילה הבחין במנחת אלעזר, ומאחר שלא יכל להפסיק בדיבור, הורה לו באצבעו שישב לצידו. ברך רבי ישעי'לה ברכת המוציא, בצע פרוסה מהפת, והחל מסיר בעזרת הסכין את החלק הקשה אשר סביבות הפרוסה, סביב סביב. המנחת אלעזר אשר היה עז ותקיף בשמירת ההלכה, ולא חת מפני כל, מיהר ומחה בו, באמרו: נו, הַפְּסֵק אֶךְ רַבִּי יִשְׁעִי'לָה לֹא שְׁעָה לְדַבְרִי, וְהַמְשִׁיךְ לְהַפְרִיד אֶת הַקֶּשֶׁה מִן הַרֶךְ, וּבְסִימָנוּ קָם מִמְקוֹמוֹ וּפְרוֹסַת הַלֶּחֶם הִרְכָּה בִידוֹ, נִיגַשׁ בְּרִיצָה לְקִצָּה הַשּׁוֹלְחָן, וּמְסַרָה לְאָדָם הַיּוֹשֵׁב בְּרֹאשׁ הַשּׁוֹלְחָן שְׁכַנְגָדוֹ, וְאֵז חֹזֵר לְמִקְוֵמוֹ וְטַעַם מִיַּד מְשֻׁאֲרֵי פְרוֹסַת הַמוֹצֵיא. אַח"כ פָּנָה רַבִּי יִשְׁעִי'לָה לְמִנְחַת אֲלַעֲזָר, וְאָמַר לוֹ: בַּעַת שְׁבִרְכַתִּי בְּרִכַת 'הַמוֹצֵיא', הַבְּחַנְתִּי בְּזָקֵן הָעֵנִי חֶסֶר הַשִּׁנָּיִים הַיּוֹשֵׁב מוֹלִי, וְהוּא מוֹרַעֵב מְאֹד, לָכֵן לֹא יִכּוֹלְתִי לְטַעוֹם מִן הַפֶּת, בְּטֶרֶם נִתְּנִי לוֹ אֶת הַפְּרוֹסָה לְהַחִיּוֹת אֶת נַפְשׁוֹ. וְהוֹסִיף וְאָמַר: מַה חֲמוֹר יוֹתֵר? הַפְּסֵק אִו רַחֲמֹנוֹת? הֵאֵם זֶה גְרוֹעַ מְגַבִּיל לְתוֹרָא שְׂאִין זֶה הַפְּסֵק, וּמוֹתֵר אֲפִילוֹ בֵּין הַמוֹצֵיא לְטַעִימָה. **רבי עובדיה יוסף** היה רגיל לספר בשיעוריו, על רבי עקיבא איגר, שהזדמן לעיר אחת לצורך השתתפות בחתונה. באותה עיר התגורר בחור מסכן, שהיה ספק אם יכול לבוא בקהל. כששמע הבחור שגדול הדור הגיע למקום, אמר: זו הזדמנות פז, אלך ואשטח לפניו את השאלה, ואת התשובה שכתבו דיני העיר בנידון. בא לאכסניה של הרב. היה זה בשעת לילה מאוחרת. הרב היה עייף ויגע, אחרי הנסיעה בעגלה וטלטולי הדרך, ושמחת החתונה. עם כל זאת, קיבלו הרב בסבר פנים מאירות, והתייחס לעניין במלוא הרצינות. בסדר גמור. תן לי את השאלה, רק אמור לי היכן אתה גר. אמר לו את הכתובת והלך לדרכו. מיד כשיצא, התיישב הרב לבדוק את העניין לעומקו, ואחר עיון ממושך כתב תשובה ארוכה שהוא מותר לבוא בקהל ה' והריהו כישראל גמור. כשסיים לכתוב את התשובה, השעה היתה כבר שלוש לפנות בוקר. מיהר הרב לביתו של אותו בחור ושם הפתיע אותו באמצע הלילה לאמר לו: מזל טוב, ברוך ה' מותר לך לבוא בקהל. הנה התשובה, תן אותה לרבנים 'אבל מדוע טרח הרב להגיע בשעה כזאת ולא המתין עד הבוקר? אמר לו רבי עקיבא איגר: איך אוכל לישון כשיהודי שרוי בצער? הרי אתה אפילו בחלום חושב על מצבך המצער, ואם אני יכול לשמח יהודי היאך אמנע עצמי מכך. **והדברים** ידועים על רבי עובדיה עצמו שהיה יושב לילות כימים להתיר עגונות וכשעלה בידו להתירם היה מגיע גם בשלוש לפנות בוקר לביתם כדי לספר להם זאת. **סיפור רבי ראובן אלבז**: יום אחד כשהזמינו אותי להיות המוהל בבריתות שהתקיימו אצל רבי עובדיה יוסף שהיה הסנדק. היה זה יום קר מאד. באתי למול, ורבי עובדיה פנה אלי: רבי ראובן! היות והיום קר אל תשתמש במגבונים הלחים הרגילים. הם לחים וקרים, ולתינוק יהיה קר. כמו כן תחמם את ידיך בהבל פה חם, כדי שהתינוק לא יסבול מידיים קרות. ומוסיף הרב אלבז: רבותי! איזו רגישות! ראשו של רבינו הרי היה בשמים. כולו גאונות. ראשו משוטט בהיתר עגונות, בפסקים הרי גורל, שכל הדיינים עומדים משתאים, לנוכח השליטה המדהימה בכל הפוסקים וספרי השו"ת השונים, ועם כל זה ראשו נתון גם בתינוק הקטן הזה, שלא יהיה לו חלילה קר.

סיפור רבי אביגדור נבנצל רבה של העיר העתיקה: בישיבה לבעלי תשובה היו בחור ובחורה שעמדו להינשא, וכבר שלחו הזמנות לחתונה. והנה מספר ימים לפני החתונה, סיפרה הכלה כבדרך אגב, שבעבר היתה נשואה לגוי מסוים בארגנטינה. הידיעה נפלה כרעם ביום בהיר על ראש החתן, משום שהיה כהן, וכידוע אשה שהיתה נשואה לפסול חיתון אסורה לכהן. מה עושים? הרי ההזמנות כבר נשלחו וההורים כבר הגיעו מחו"ל? אמר רבו של הבחור: בוא נלך לרב שלמה זלמן אויערבך, אולי ימצא פתרון. כשהגיעו לביתו הייתה השעה אחר חצות הלילה, אבל משום דחיפות העניין העזו לעלות לביתו. למזלם האור עדיין דלק. הרב יצא מחדרו ושמע את כל המעשה. מובן שהתשובה הכואבת הייתה ברורה, הזוג לא יכול להתחתן על פי ההלכה! ואז התרחש דבר נורא, באותו רגע פרץ רש"י בכי קורע לב, שפשוט אי אפשר היה לעמוד מולו. הוא המשיך ובכה ללא הרף. הנוכחים הרגישו נבוכים על הצער העצום שגרמו לרש"י, ולא ידעו את נפשם. אחר זמן מה יצאו את הבית מבורבים של צער על המצב, אבל בעידוד שקבלו מההשתתפות הכנה של רש"י במצבם. סוף המעשה היה מפתיע: למחרת הגיע יהודי מארגנטינה שהכיר את הזוג, וכששמע על הבעיה שהתעוררה, סיפר שהוא מכיר היטב את הגוי שהיה בקשר עם הבחורה בחו"ל, והוא בוודאות אינו גוי אלא יהודי, המעלים יהדותו. **רבי מיכאל** דב וייסמנדל מספר על יהודי שאף בשעתו הקשה, כשחייו עומדים מנגד, ועתידו תלוי כחוט השערה בין החיים ובין המוות, הוא ברחמנותו דואג לבעלי החיים. היה זה רבי אייזיק רוזנצווייג הי"ד, שהתפרנס מגידול תרנגולים. הוא הובל עם משפחתו ברכבת המוות, וכשהוא מוכה ומבוזה ע"י נוגשיו הנאצים ימ"ש, שצחקו עליו וירקו בפניו, זעק מקרון הרכבת לנאצים שעמדו על הכביש: לכו לביתי ותנו מים ומזון לתרנגולים הם לא אכלו ולא שתו כבר יום שלם! הוא לא נח ולא שקט, עד שראה מרחוק את חבירו רבי משה יהודה צילץ הי"ד, שהיה עדיין מחוץ לגזירת המוות. רבי אייזיק קרא לו וזעק אליו בקול גדול: צער בעלי חיים דאורייתא, תנו מים ומזון לתרנגולים. **פעם הלך** רבי שמואל אהרן יודלביץ

ברחוב, וראה חתול שהכניס את ראשו לקופסת שימורים, ולא הצליח להוציאו משם. הוא קפץ ודילג, והראש לא יצא, והחתוך הולך ומסתבך. רבי שמואל אהרן ברחמיו, לא יכול היה לשאת את צערו של החתול, ולכאורה אין זה לפי כבודו, הוא ניגש אל החתול, תפס אותו בידו, וחילץ בזהירות את ראשו מהקופסה.

בספר 'קב הישר' מובא הסיפור הבא: אשה אחת הזיזה סולם שעמד ליד לול תרנגולים, דרכו היו האפרוחים עולים ויורדים מהלול. מן השמיים הענישוה והיא נהייתה עקרה. כאשר באו אל הארז"ל ובקשו ישועה, גילה להם שגזירה זו נגזרה על האשה בעוון 'צער בעלי חיים'. הבינה האשה במה מדובר, תיקנה את מעשיה והשיבה את הסולם למקומו, וברוך ה' מיד נפקדה בסימן טוב ובמזל טוב. **פעם** עבר רבי ב"צ אבא שאול ברחוב, וראה ילד עומד ליד דלפק קיוסק ומביט בעיניים כלות, ניגש וקנה עבורו עוגה! סביר להניח שאין המדובר בילד מורעב. ודאי אכל ארוחה משביעה, אלא שכך דרכם של ילדים, ללטוש עיניים לממתקים. ורבינו, איש החסד, לבו נכמר, לחש למלווהו: רחמנות, ילד רוצה עוגה!. **מסופר** על האדמו"ר רבי שלמה מזוועהיל, שבתוך ביתו היו מתהלכים תמיד חתולים כבשטח הפקר, והוא בעצמו היה דואג לכל מזונם. סיפר המשב"ק שלו רבי אליהו ראטה שפעם אחת בשעה ששכב הרבי במיטתו, ביקש ממנו להגיש את הספר שהיה רגיל ללמוד בו לפני השינה. התפלא רבי אליהו: מה יום מיומיום, שהרבי מבקש ממנו להגיש לפניו את הספר? כי מנהגו הוא שלא לבקש מאחרים דבר שהוא יכול לעשות בעצמו. כשהבחין הרבי בפליאתו, הפשיל מעט את השמיכה, והראה לו כי בקצה המיטה ישנה חתולה, ואם יקום מן המיטה היא עלולה להתעורר ובכך יגרום לה צער.

בני זוג אירחו בביתם בקביעות איש עני וערירי. והם השתדלו ככל יכולתם להנעים לו את השהות בבית, היתה זו מצווה גדולה ולא מאוד נעימה, הוא היה רגיל לחזור על סיפוריו ועל קורות חייו כל פעם מחדש, ככל שעברו השנים ומספר הילדים הלך וגדל בביתם של בני הזוג, נעשה האורח לטורח יותר ויותר, אך המחשבות להפסיק לארחו נדחו כאשר ראו את החיות והשמחה שהן גורמות לאורח האומלל. יום אחד הם עברו דירה והחליטו שלא יספרו לאורח העני את כתובתם החדשה, ובכך יזכו עוד אנשים במצווה חשובה זו. ואכן כך היה האורח הפסיק לבקר בביתם. יום אחד כאשר האשה עמלה במטבח בהכנת ארוחה, נמלטת זעקה גדולה מפיה, בעלה נחרד לראות עקרב גדול ומפחיד. הוא לא איבד את עשתונותו, לקח מטאטא והרג את העקרב. עוברות כמה שעות, והנה עקרב נוסף מטייל בביתם, גם הוא נהרג מיידית, אבל עד מהרה נוכחו לראות שאין אלו עקרב אחד או שניים, אלא מכת עקרבים בביתם, הורגים את האחד בא השני, מדביר מקצועי הוזמן לביתם, אך הוא קבע נחרצות שעל אף התמחותו הגדולה אינו יודע מהיכן מגיעים העקרבים. בצר להם, פנו בני הזוג אל רבי חיים פנחס שיינברג ושאלו בעצתו, 'הביאו פרק שירה!' הורה רבי חיים פנחס נראה מהי שירתו של העקרב! 'טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו', העקרב נשלח כדי להזכיר לבני האדם שהם צריכים לרחם על מעשי ידיו של הקב"ה, אולי עברתם לאחרונה על פסוק זה? 'שאל אותם רבי חיים פנחס. בני הזוג הביטו זה על זה, ופניהם נפלו, הם לא היו צריכים לשמוע יותר, עוד באותו יום איתרו את העני ועדכנו אותו בכתובתם החדשה והעקרבים נעלמו. **ה'ורחמיו על כל מעשיו'** של רבי חיים פנחס, היתה באמת ובתמים ולא רק בדרשות, סיפר תלמידו באתי פעם לביתו של הראש ישיבה, הוא היה שם לבדו ולא רציתי להפריע לו, לפתע אני רואה שהראש ישיבה נעמד ומסתכל באחת מטליותיו למטה ומחפש דבר מה. "הכל בסדר?", שאלתי אותו, הוא הבחין בי מיד וברכני לשלום, ושאל אותי אם משהו מתהלך על אחת מהטליות, הבטתי ואכן מצאתי נמלה מטיילת על הטלית. רציתי לתפוס אותה ולסלקה, אך ראש הישיבה עצר בעדי וביקש ממני שאביא כוס מהמטבח. הוא הניח את הכוס על הטלית ושם בתוכה את הנמלה. עתה רציתי לזרוק את הכוס לפח האשפה, אך גם כעת עצר אותי ראש הישיבה ואמר לי: "רד בבקשה למטה לגינה תניח שם את הנמלה שתלך לדרכה היא הרי בריאה של הקב"ה".

ידיעות חשובות וכן דברים מגדולי ישראל ערוך בדרך של שו"ת

שאלה: מה נוהגים בפסח שני? **תשובה:** ביום שישי יום פסח שני יש להרבות בשמחה ורוב הקהילות לא אומרים בו תחנון, החזו"א ס"ל שיש לומר תחנון, ובמקהלות החסידים נהגו לאכול מצות וכן נהג ג"כ הסטיפלער, והחזו"א אחז שלא יאכלו מצות ביום זה משום דהוי כבל תוסיף.

שאלה: מהי סגולת רבי מאיר בעל הנס שיום פטירתו בפסח שני? **תשובה:** יש דעות שביום יד אייר נפטר רבי מאיר בעל הנס, שגדולי הדורות אמרו שאדם הזקוק לישועה יאמר אלקא דמאיר ענני ומועיל לכל צרה ובפרט ביום זה ידליק נר ויתן צדקה (וי"א שיקבץ עשרה עניים ת"ח שילמדו כל ספר תהילים) לעיני רבי מאיר ויאמר אלקא דמאיר ענני ועיי"כ ינצל מכל צרה. במשך שנים רבות טרום השואה בכל בית יהודי היתה קופה מיוחדת למען עניי ירושלים בשם 'קופת רבי מאיר בעל הנס' ולאף אדם היה אסור לעשות קופה אחרת, לימים רבי מאיר שפירא מלובלין הקים את אחת הישיבות החשובות באירופה והקים בניין אדיר למען בני הישיבה שהיה שם כל הצרכים ברוב פאר והדר, בבניין היתה מאפיייה להכנת האוכל, רפואת שניים וכל הדברים הנצרכים לבחור, ולשם ההחזקה השוטפת של הישיבה הוא הוציא קופות מיוחדות לכל בתי העיר וגם שם היה כתוב באופן ברור שההיתר לתרום לקופה שלו זה רק בתנאי שלא יורידו מקופת רבה"נ, ובכ"א היו עליו דיני תורה קשים שבקושי הצליח לשרוד את זה. (ע"פ הסיפורים ברעידת אדמה לפני קרוב למאתיים

שנים נהרס ציונו של רבי מאיר והתכסה ולא נודע מקומו. לאחר זמן התגלה שוב ע"י רואה צאן שנח באותו מקום ובחלומו ראה שהוא יישן במקומו של רבי מאיר. התעורר ועורר את רבני העיר לעניין ואכן חפרו במקום ונמצאו הסימנים המעידים על קברו שם, ובשנת תרכ"ז אירע מופת גדול כשבנו את הציון התחברו עמודי אבן עצומים זה לזה לפני כל העם שהיו שם והיה לאות ולמופת.)

שאלה: למה שנאה נקראת שנאת חינוס אם אני שונא אותו בגלל שביזה אותי או בגלל שהציק לי, הרס לי, לכלך עלי? **תשובה:** מה שקרה לך בגללו זה נגזר משמים לא הוא עשה לך אלא הקב"ה גזר שיגיע מהסיבות שמגיע לך. הוא רק המקל, וכמו שאדם היכה עם מקל למישהו לא תעניש את המקל שנתן לך מכה אלא את היד שנתן עם המקל כך גם לא שונאים את מי שעשה לי עוול.

שאלה: יום שלישי בשבוע הבא הוא יום לג בעומר, יום השמחה של רשב"י, מה הדרכים לקבל את השפע מרשב"י ביום זה? **תשובה:** כתב הרמ"א שביום לג בעומר מרבים בו בשמחה, משום שפסקו למות בו תלמידי רבי עקיבא. ובאותו היום סמך ר"ע את חמשת תלמידיו שנשארו בחיים והרביצו תורה ועל ידם נתקיים העולם ובהם היה גם רשב"י. והאר"י כתב שהוא יום הילולא של רשב"י. וכתב האר"י מנהג ישראל לילך בל"ג בעומר על קבר רשב"י ואוכלים ושותים ושמחים שם. והביא שם שהאר"י עשה שם תגלחת לבנו ולכן נוהגים עד היום הזה לגלח שערות הקטן בקברו של רשב"י. וכתב החיד"א שבזמן הבית יוסף רצו לבטל מנהג זה של אכילה ושתיה שם והרשב"י נגלה לבית יוסף בחלום ואמר לו שרצונו שישמחו שם עד למאוד ואם יבטלו מנהג זה יהיה מגיפה גדולה. והאר"י הביא גם סיפור על רבי אברהם ברוכים שהיה מיחידי סגולה בדור האר"י וביום לג בעומר הוא אמר נחם שהיה נוהג לומר כל השנה ורשב"י עמד על קברו ואמר שכיוון שלא שמח ביום שמחתי סופו שלא יראה בנחמה ומת לו בן באותו החודש. וידוע שתלמידי הגר"א לא נהגו לעלות על קברים כלל אבל כשהגר"י חלה הוא שלח חבר ת"ח להתפלל עליו בציון הרשב"י, בנייהם היו הסטיפלער, הרב שך, הרב שטינמן ורבי חיים קניבסקי ועוד. ואמר הגר"י למרות שאין דרכנו לפקוד קברים, מ"מ מקובלני מאבי הגר"ח מברסק שגבר רשב"י שאני, והוא אתרא קדישא ומקום תפילה נשגב. והרב שטינמן פעם כשהגיע לישיבתו שבכרמיאל עלה לפקוד את ציונו של רשב"י ולהעתיר שם בתפילה על הכלל והפרט. וכן רבי חיים קניבסקי כשהיה בברית ע"י מירון עלה להעתיר בתפילה בקבר הרשב"י. וידוע מהאמרי אמת שיכול להיות יחד עם הרשב"י גם במירון ע"י שילמד בתורתו וידליק נר לע"נ, ועי"ז זה נחשב שנמצאים ממש עמו. וכך אמר הרב אלישיב. וידוע שבישיבות הליטאיות פחות נהגו לעלות לרשב"י והטעם לזה משום שאין הם מתרוממים עי"ז באופן שישפיע עליהם לזמן גדול, כי נפשם לא מוכנה בהכנה הראויה והרצינית כמו החסידים שמנהג אבותיהם בידם והם מכינים עצמם ליטוב ליום זה וההשפעה שלהם מהנסיעה היא גדולה מאוד, כי קבלה בידם שהוא כעין יום כיפור, ואפשר להשיג ביום זה ענייני התורה שבע"פ. והמהר"ל מפראג בספרו נצח ישראל פכ"ה כותב שאף מערת הרשב"י בפקיעין הוא מקום ראוי לקבלת השפע. וכפר מירון עצמו הוא גם מקום מיוחד לקבלת שפע גדול מן שמייה.

שאלה: למה קשה לנו להתפלל הרי עיקר הישועות מגיעות מהתפילות? **תשובה:** כי היצר הרע מונע מאתנו להתפלל. וכותב בעל המאור עיקר מלחמת היצר על התפילה, כי גם אם ירבה האדם לעסוק בתורה ומצוות, ולגמול חסד בגופו וממונו, ולהחזיק יד עני ואביון, על כל זה לא ישים היצר את כל תוקף מלחמתו. כיוון שאם יתפללו ה' יושיעם. ומובא בברכות אמר רבי אלעזר, גדולה תפילה יותר ממעשים טובים, שאין לך גדול במעשים טובים יותר ממשוה רבנו, אף על פי כן לא נענה אלא בתפילה. ובתנחומא וירא כתיב אמר להן הקב"ה לישראל, הוזהירין בתפילה, שאין מיידה אחרת יפה הימנה, והיא גדולה מכל הקרבנות. ואפילו אין אדם כדאי לענות בתפילתו כיוון שמתפלל ומרבה בתחנונים, אני עושה חסד עמו (תנחומא וירא א'). ולכן כשקשה להתפלל ולבכות לה' על הצרכים שלנו נדע שזה מעצת הייצר.

שאלה: לפי המחקר האחרון בכמה הציבור החרדי צמח בשנים האחרונות כאן בארץ? **תשובה:** בשבוע האחרון נערך מחקר על כל המגזרים בארץ והתוצאה היא כזו: לפני 40 שנה היו כאן בארץ כמאתיים אלף חרדים, כיום יש כמיליון ושלוש מאות אלף חרדים. החרדים עלו בלמעלה מחמש מאות אחוז בעוד שאר האכלוסיות היהודיות גדלו ב135 אחוז בלבד. ובעזרת השם מספר החרדים יילך ויגדל ויכפיל את עצמו בעוד מספר שנים, והחרדים יהיו לפחות 20 אחוז מכלל המדינה.

שאלה: האם הפגנת הימין שנערכה בשבוע שעבר אמורה לתת תקווה שעריצות בתי המשפט נגד הדת והדתיים תיפסק? **תשובה:** דבר ראשון אנו לא יודעים כלום מה יהיה. העולם משתנה כל הזמן א"א לחזות כלום וברור שלב מלכים ושרים ביד ה' ורק בידו. מה שכן יש כאן שני צדדים, מצד אחד אמנם ההפגנה הייתה מרשימה, אבל לרפורמה היא לא תעזור, כי התקשורת תמשיך לפמפם שזה הרס הדמוקרטיה מה שיגרום לציבור ענק, ובהם גם רבים שמזדהים עם הימין, להשתכנע שהרפורמה לא טובה. ובאמת רואים שהתעמולה שלהם נגד הרפורמה משפיעה ישירות גם על חכמים מתנדנדים מהליכוד, שהם ורק הם הסיבה שבאמת עצרו את הכל כי אין רוב. כמו"כ הלחץ הבינלאומי האדיר שהשמאל מארגן גם זה משפיע רבות על החלטות ראה"מ. ואפשר להוסיף לזה גם את הטייסיים, ההסתדרות, וכל המשפיעים ששולטים על הכלכלה, הצבא ושאר הגופים כאן במדינה שימשיכו לעשות הכל אבל הכל כדי שזה לא יהיה. **מצד שני** הנזק עדיין לא בלתי הפיך כמו אחרי הסכם אוסלו, כי עדיין יכולות להיות הפתעות והתמיכה ברפורמה דווקא תתגבר

בעקבות המחאות האלימות נגד הרפורמה שגורמות לציבור גדול להתקומם נגד אנשי המחאה שאיבדו כל רסן. בנוסף, קיימת הערכה שאם הממשלה תשרוד את כל השנים, באופן טבעי המחאה תתפוגג לאט לאט עד להשלמה של הרפורמה. והעובדה שמתנהלים מגעים בין הצדדים מלמדת כי יש איזשהו ריכוך בעמדת המתנגדים שהרי לפני חצי שנה אי אפשר היה להאמין שיסכימו לדבר על העניין הזה שהיה בטאבו של השמאל שונאי הדת וכיום. נקודת הפתיחה כבר טובה יותר.

שאלה: מי היה רבי חיים נאה בעל השיעורים? **תשובה:** רבי חיים נאה נולד לפני 133 שנים י"ג באייר ה'תר"ן ונפטר לפני 70 שנה בכ' בתמוז ה'תשי"ד. רבי חיים נאה היה אחד מחשובי רבני חב"ד ואף הוציא המון ספרים חשובים ביניהם ספר קצות השולחן על ספרי בעל התניא הוא היה אחד מהרבנים שתמכו באגודת ישראל ושימש תקופה כראש ישיבה ותקופה כרב גדול בבוכרה, הדבר שהקנה לו את פרסומו הגדול הוא שיטתו ההלכתית בעניין מידות ושיעורי תורה. וחלק בזה על החזון איש, המכתבים של החזו"א לרבי חיים נאה היו מלאי הערכה וכבוד זה לזה, ומספרים כי כשביקר הרב נאה אצל החזון איש בבני ברק ליווה אותו החזון איש בסיום ביקורו מביתו עד לרחוב. אבל הסטיפלער חיבר ספר שלם בו הוא תוקף את דעת רבי חיים נאה, ורבי חיים קניבסקי היה מתבטא בחומרה שלא לסמוך כלל על שיעורי רבי חיים נאה, ואחי שהוציא ספר הוא הביא כנהוג גם את שיעורי רבי חיים נאה, רבי חיים קניבסקי אמר לו בחביבות איך נכד של הסטיפלער מביא שיעורי רבי חיים נאה.

שאלה: מה הסיבה שאדם שעובר עבירה ומודה בה בפה מלא לפני שגוזרים את דינו מחייבים אותו לשחזר את מעשיו הלא הוא הודה בזה? **תשובה:** כל בן אדם נולד עם דחף לקבל עונש גם על דברים שלא עשה בגלל דמיון שמגיע לו עונש, וישנם אנשים וגם ילדים שזה מתגבר אצלם והם עושים כל מיני פעולות בשביל לקבל עונש, או שאומרים שעשו כל מיני דברים בשביל לקבל עונש, מה שנקרא רגשות אשמה והיינו רק רגשות אבל לא באמת עשו משהו, ובעבר כל מי שהודה שעשה משהו היו גוזרים את דינו, אך הרב שלמה הופמן שהיה קצין שטיפל מטעם בתי המשפט בעבריינים הצליח לשכנע את השופטים שהודאה המון פעמים באה מרגשות אשמה ולא שבאמת עשו משהו, ולמד זאת מהרמב"ם בהלכות סנהדרין יח ו שכותב שיש אנשים שאומרים דברים שלא עשו בשביל להרג ולכן לא מאמינים לאדם שאומר ע"ע שעשה עבירה בשביל להורגו, הטיפול הכי טוב לזה הוא לשחרר את הילד / הבחור וכו' מהדמיונות בו הוא נמצא ולא לדבר אתו על עצמו אלא על זה שיש המון אנשים כבר מחז"ל שטועים או מדמיינים ומגזימים ועי"ז הוא יקלוט שגם הוא יכול לדמיין דברים שלא עשה וכך מקילים ממנו את רגשות האשמה, כמו"כ לימוד תורה היטב ולהבדיל לימוד חכמות מחליש את כח הדמיון.

שאלה: בפרשת השבוע מובא ששמו את המקלל בבית האסורים מה הדין שרבי חיים קניבסקי הוציא לעניין בית הסוהר כשביקר שם? **תשובה:** לפני עשרים וחמש שנים בערך רבי חיים קניבסקי עלה יחד עם הרב שטינמן ועוד רבנים לבקר אסיר בבית הסוהר האסיר נלקח לבית הסוהר בעוון השבת נראה לי, ובכניסה הצרה לבית הסוהר היה ויכוח בתחילה מי יכנס ראשון אך רבי חיים נכנס מיד ראשון ואמר אין מכבדים בבית האסורים, והסביר זאת שמבואר ביומא שדירה בע"כ אי"ז דירה, ולכן בבית האסורים פטורים ממזוזה, והנה קיי"ל שאין מכבדים אלא בפתח שיש בו מזוזה וממילא אין דין להיכנס ראשון בבית האסורים. מתוך העלון הנפלא דברי שי"ח לבעל הקובץ גליונות.

שאלה: על איזה עניין בריאותי מצא הרמב"ם לנכון לחזור עליו שש פעמים בפרק ד מהלכות דעות? **תשובה:** מדרכי הבריאות שלא ישהה אדם נקביו. ומנה שם עשר הזדמנויות שאדם צריך לבדוק נקביו. ובהלכות מאכלות אסורות כתב המשהה נקביו הרי"ז בכלל משקץ נפשו יתר על חלאים רעים שיביא על עצמו ויתחייב בנפשו. ואומרים גם שהמחלה הנפוצה במעי הגס נגרמת מהשהיית הנקבים. כמו"כ הוא גם גורם לעקרות וכו', ומי שיש לו עצירות ראוי מאוד שירבה בשתיה ואכילת ירקות.

שאלה: בית שהבעל מנהיג את הבית האם זה טוב או לא ואיך מנהיגים בית? **תשובה:** ברור שהשקפת התורה היא שהבעל אמור להנהיג את הבית ברוחניות ובגשמיות למעט ענייני המטבח וכדו', אבל חייבים לדעת שהכל צריך להתנהל בצורה של התחשבות בצרכים של האישה, ובוודאי במקום שלאישה יש קושי טכני או רגשי או במקום שחשוב לה לא ככה הן מבחינה רוחנית והן מבחינה חינוכית בריאותית וכלכלית חובה להתחשב בה. וההנהגה שלו צריכה להיות מתוך התחשבות ולא מתוך התנגשות והיינו לקבל את הלב שלו וההרגשה שאכפת לו ממנה ולא מתוך ניצול חלילה אלא מתוך שזה הכי טוב לבנות בית מכל הבחינות כי כך ה' ברא את העולם. משלום בית לשלמות הבית.

שאלה: ילד שלא רוצה לאכול וכל פעם צריך לרדוף אחריו שיאכל מה יש לעשות אתו? **תשובה:** להניח לו על השולחן כמה סוגי מאכלים דברים שהוא אוהב וגם דברים שהוא לא אוהב וניתן לו לבד לבחור בעצמו מה הוא רוצה לאכול וכך בלי להלחיץ בלי לדרוש ממנו בכח ניתן לו לבד לבחור. הוא לבד יבחר מה שטוב לו ואוכל בריא שהוא מעולם לא אכל. רבי שלמה הופמן.

מדור זה יש להימנע מלקרוא בשבת. רעיונות שנשלחו למדור השבוע. א. בקשר למי ששאל שיש לבן הרבה פצעים שקוראים "מולוסקום", בארגנטינה יש משחה בשביל זה ולי יש את המשחה הזאת בשמחה אפשר להתקשר לפל' 0534154058 **יבלות בפנים**- מנסיון, עי"פ המלצת רופאת ילדים מרחנו את המשחה

סינטומיציין (משחת עיניים) פעמיים ביום בהקפדה על שבועיים לפחות ברצף, והיבלת נפלה. **עצות ליבלות** – **מולוסקום**. אצלנו ראינו נפלאות לאחרונה לאחר שיישמנו המלצה לשים על היבלת חומץ תפוחים (השגנו בחנות של בטר אנד דיפרנט) החומץ ממש "אכל" את היבלת שהיתה ענקית וגדלה כל הזמן! הספגתי פלסטר בחומץ וכיסיתי את היבלת כל הלילה. השיפור ניכר מיד, ועכשיו - שבועיים אחרי נשאר רק סימן שטוח קטן. כמו כן עשיתי במקביל עוד דברים ששמעתי ויתכן שעזרו גם הם: למרוח מעט רוק על היבלת מיד כשקמים בבקר (לפני ששוטפים את הפה) גם אז כדאי לכסות בפלסטר. כיון שיש גם לתינוק הרבה יבלות קטנות וקשה להדביק לו פלסטרים עם חומץ (זה קצת שורף ויוצר אדמומית סביב) חיפשתי עוד אפשרויות: אמרו לי גם לשים מהיין של ההבדלה - שמנו פעם אחת. זה רק פעם בשבוע, אז קשה לדעת אם זה עוזר, אבל למה לא לנסות. ועכשיו קניתי משחה של פורבר בשם פרופוליס - המשווקת טענה ש-95 אחוז מהמשתמשים אומרים שעוזר מאד, אנחנו משתמשים רק יומיים אז לא ידוע עדיין. **לגבי היבלות הויראלייות** ניתן למרוח על היבלות ויטמין d במשך מספר ימים, לנו ממש עזר. **עוד: מנסיון יש טיפות** בשם יברין שמועיל מאוד היבלות נעלמות תוך חודש, המוצר טבעי בהכשר בד"ץ י-ם נמכר בבית מרקחת בירושלים בשם רינה פארם שמשווק מוצרים טבעיים יש להם שירות משלוחים טל' 025383788. **ניסינו** המון דברים ולא עזר כלום, עד שמישהי הציעה לנו משחה של פוראור בשם אלו-פרופוליס קצת יקרה [114 ש"ח] אבל עזר פלאים והוריד לו את כל היבלות. ממליצים מאוד. **ב**. בקשר לאקזמה בכפות ידיים לנו יש משחה שקוראים לה נרידרם לנו היא מאוד עוזרת, (צריך עבורה מרשם) **ג**. לגבי כתמי דם וכן לגבי כתמי יין יש חומר של יעקובי בבקבוקונים שעוזרים מאוד! יש סוגי הכתמים לכתמי יין ודם זה באותו בקבוקון מעט יקר אבל שווה, זה למרוח ואח"כ להכניס למכונה ללא עבודה של שיפופים וכדומה, ניתן לקנות בחנויות טמבור בכך 25 שח לבקבוקון. **ד**. לגבי כתמים אדומים שנשארו לאחר טיפול באקנה, רופא עור אמר לי שאין מה לעשות עם זה, זה כתמים מהשמש שנוצרו בעקבות המשחה והחשיפה לשמש אחר כך. **ה**. לריח בכפות רגליים יש אצל הסנדלר ספידות נגד זעה=ספידות פחם שמסייעות מאוד עולה בערך 15 שח. **עוד כתבו**: לגבי ריח ברגליים יש אבקה אונדציל למניעת זיעה עובד מצוין מנסיון אפשר אם/ בלי מרשם ההבדל רק במחיר. **אחר כתבו**: בקשר לריח בכפות הרגלים, יש לדאוג שיהיו שני זוגות נעלים וכל יום לנעול זוג אחר עם גרביים חדשות, שלא יהיה מצב בו נועלים אותו זוג נעלים ואותו זוג גרביים, ימים רצופים. (גרביים כמובן נקיות כל יום). זוג הנעלים שלא נעלו היום, יש לאוורר, ניסינו והצלחנו, שווה את ההוצאה (עצה של רופא ילדים לבחור). **עוד רעיון**: עצה לריח בכפות רגליים לא לאכול דברים עם חומציות למשל חצילים פטריות עגבניות. **ח**. כיפות שהתרטבו ניתן לנסות ליישר על ידי שמניחים אותם על ראש של פאה לייבוש. **ט**. ברזל לתינוקת- הרבה רשמו לתת באמבטיה ואז לא מתלכך. לגבי מתן ברזל לתינוקות מניחים טישו מתחת לשפתיים כך שאם נוזל מהברזל הטישו מיד סופג אותו. אפשר גם ע"י מזרק וכך נכנס ישר לפה. **י**. שולחן שרגליו מברזל קורה שהם מחלידים ונראים ממש לא יפה, מה הפתרון? הפתרון שמצאנו הוא לקנות טפט מראה (בצבע כסף) ולצפות איתו את הרגליים כמה פשוט ככה יפה. **יא**. השתמשתי בעצה שהופיעה במדור בעבר על ווירוס על הקיבה (שלשולים) לערבב כפית קקאו+ כפית סוכר עם מים רותחים ולהוסיף מים פושרים ולשתות, אכן עזר פלאים. **יב**. ניתן להשיג מדבקות זוהרות עבור שוטנשטין על הירושלמי כמו המדבקות שיש לשוטנשטין בבלי וכל על מתיבתא, כמו"כ בימים אלו הארגון מוציא מדבקות זוהרות עבור גמרות עוז והדר הכחולות הנלמדות בכל בתי הכנסת: 0504180186.

התורה חסה: בקשות שנשלחו למדור ע"י הקוראים המשוועים לפתרונות לבעיותיהם, ניתן לשלוח פתרונות למייל שבסוף העלון. **א**. אשמח לדעת איך מנקים כתמים על טלית גדול שלא ירדו בניקוי יבש? **ב**. בעלון פרשת בשלח במדור של הפתרונות הובא עצה להתקרחות בשיער, לשים משחה נגד כוויות. אם יש אפשרות לברר איזה משחה מסויימת זו. **ג**. אשמח מאד לפתרון לכעין בועות אויר שנוצרות (כנראה בכביסה) ברצועת לולאות הכפתורים בחולצה גברית וכן בצווארון.

ריתחא דאוריתא: מעשה במלמד שהגיע לתלמוד תורה אחרי פסח והנה הוא מגלה שבמגירה של השולחן שלו שוכן חבילת ביסלי שלקח מילד שהתנהג לא יפה לפני פסח, מי יהיה חייב האם הרבה כי לקח את הביסלי מהילד, או המנהל כי זה חמץ שברשותו, או האבא כי זה חמץ שזה שלו, או הילד כי האבא נתן לילד אחריות, או שאף אחד לא יהיה חייב. נמסר ע"י רבי אליעזר יוטקובסקי שליט"א 'צוף התורה' ב'בית השם'. נכתב ע"י בני החרוץ עדין לגדולות שמואל נ"י.

הלכות מענייני היום

ספירת העומר תזמורת ריקודים ומחולות בסיום גם למי שתמיד לא עושה בסיום תזמורת: התירו לעשות כן הרב אלישיב ורבי חיים קניבסקי והטעם לזה הוא משום שלכבוד התורה אין הגבלות בימי הספירה.

לג' בעומר תספורת ותזמורת: הדין שמותר בלג בעומר להסתפר (לאשכנזים). **ולגבי תספורת** לגבי הנוהגים אבילות מפסח ועד ראש חודש סיוון שרי להסתפר מליל לג בעומר (בשם רבי חיים קניבסקי והרב אלישיב) ואלו הנוהגים להפסיק האבילות בלי"ג יחכו ללג בבוקר, ובמקום הדחק או בשעת הצורך יש שסמכו על המתירים מהלילה. וחתן וה"ה בני משפחתו הקרובים מאוד כגון הורים ואחים יכולים להסתפר כבר מלבי

בעומר בגלל שלא יהיה להם מספיק זמן בלג בעומר, כך פסק הרב אלישיב. **ולגבי תזמורת** רק במקום שזה לכבוד רשב"י כגון במדורות וכדו' התירו מהלילה. **ובל"ג בעומר** שרי לברך שהחיינו אף שכל העומר אסרו. **פרשת אמור: הלכות טומאת כהנים** מאת: 'התאחדות טהרת כהנים': גם ישראל המטמא כהן במזיד עובר בלאו ולוקה. גם כהן קטן בן יומו אסור לטמאות. דוגמאות שכיחות: א. אסור לנהג להסיע כהנים במקום טומאה (כגון כבישים מסוימים בבאר שבע, טבריה, כביש אחד בחיפה, ועוד) ב. פתיחת דלת במקום שיש בו נפט. ג. מטוס המוביל נפט, מוזיאון שיש בו חלקי מת, הלוויות שמכניסים את הנפט לבניני מגורים, כניסה לבתי חולים בלא צורך. ועוד. לכל שאלה: 08-3132020 קבלת עדכונים: בנדרים פלוס, או במייל a083132020@gmail.com

חידות

חידות שינון הפרשה לפי סדר הא-ב: א. פרי עץ הדר? אתרוג. ב. כהן והוא אסור בעבודה? בעל מום. ג. אסור לכהן להתחתן עם אישה? גרושה. ד. שלומית בת דברי הייתה משבט? דן. ה. ענף עץ אבות? הדס ו. המשך: בא השמש? וטהר. ז. אסור באכילת קודשים? זר. ח. האוכל קודש בשגגה צריך להוסיף? חומש. ט. לא יקרב אל הקודש כי הוא? טמא. י. בעשור לחודש השביעי יחול? יום כיפור. יא. השמן מהטיפה הראשונה של הזית? כתית. יב. אחד הדברים שמשאירים לעני בשדה? לקט. יג. ממתי מתחילים לספור ספירת העומר? ממחרת השבת. יד. הנשאר מבשר הקורבן נקרא? נותר. יה. מונים מפסח עד עצרת? ספירת העומר. יו. קרבן שנלקח מהתבואה החדשה? עומר. יז. חג המצות? פסח. יח. לשון זירוז בעניין הדלקת המנורה? צו. יט. מועדי ד' הם מקראי? קודש. כ. הקציר הראשון של התבואה? ראשית קצירכם. כא. יום הכיפורים הוא? שבת שבתון. כב. מותר לבת כהן רווקה ולבני ביתו לאוכלה? תרומה.

חידות תורניות: א. איך יתכן שאדם יתפלל ביום חול רגיל 5 פעמים שמונה עשרה לכתחילה בלי ששכח או החסיר משהו. ב. היכן מצינו שטעם החזיר כטעם הגמל? ג. איך יתכן שרץ ליד כלי ולא נוגע בו ובכל זאת הכלי טמא? ד. איך נקרא פסח שני בלשון חז"ל? ה. פסח בפרשה ולא חג הפסח?

תשובה: א. יש לו חיוב והוא עולה חזן בכל התפילות. ב. בפרשת שמיני ובפרשת ראה שתיים הטעם של זה הוא תלישה גדולה. ג. כלי חרס מטמא באווירו (אם משלשל שרץ עם חוט לאוויר הכלי, טמא הכלי) ד. 'פסח קטן' ה. פרק כא' פסוק יח' "עיוור פסח או שרוע".

חידות כלליות: א. מה בין יאוש לתקווה? ב. מי מדליק אש במירון למרות שמעולם לא שמע על רשב"י? ג. מה המשותף לידיים ורגליים, השם, לבנה? ד. מה המשותף לקידוש, בית, ישמור? ה. למי יש ידיים בלי צפורניים? ו. מי אמר צר לי ומי לא אמר צר לי? ז. כיפה שלא לובשים? ח. למי יש עור של פיל למרות שאינו פיל? ט. איזה כנף מקריבים לפה אבל לא אוכלים אותה? י. למי יש אוזניים בלתי נראות? יא. איזה מאכל הוא עם המון סוכר ובכל זאת אין עליו סימון אדום של 'סוכר בכמות גבוהה'?

תשובות: א. האות למד. ב. גפרור. ג. קידוש. ד. השם. ה. ידות הכלים. ו. "ויאמר דוד אל גד צר ליי" (תחנון). "ולא אמר אדם לחברו צר ליי" (אבות ה ה). ז. "מכניסין אותו לכיפה ומאכילין אותו שעורין עד שכריסו מתבקעת" (סנהדרין פא:). ח. פילה. ט. "הכנף פתיל תכלת". י. לכותל. יא. חבילת סוכר.

חידות לשאול את הילדים: א. איזה בעל חיים הולך על הראש? ב. איזה בעל חיים מת כשהוא לא שותה זמן מועט? ג. איזה בעל חיים הולך על שתיים? ד. איזה דבר הבא מבעל חיים משתמשים בו רוב העולם יום יום בתור משקה? ה. איזה מאכל בא מבעל חיים טמא שלא אוכלים אותו? ו. איזה בעלי חיים אוכלים בשולחן שבת?

תשובות: א. כינים הולכים על ראש האדם. ב. דג. ג. תרנגול. ד. חלב פרה. ה. דבש דבורים. ו. דגים, עופות, בקר.

חידון משמעויות מילים פרשת אמור ח' משמעויות למילה פרע

פרע - ריבוי שיער. "את ראשו לא יפרע" תרגום: לא ירבי פירו (ויקרא כא י). "גדל פרע שער ראשו" (במדבר ו ה). **פרע - גילה.** "וירא משה את העם כי פרע הוא" רש"י: פרע - מגולה. (שמות לב כה). "מל ולא פרע את המילה כאילו לא מל" רע"ב: ולא פרע - ולא גילה" (משניות שבת פיי"ט משנה ו). **פרע - נקם.** "בפרע פרעות בישראל" מצודות ציון: עניין נקמה. (שופטים ה ב). **פרע - ביטל.** "לא אפרע ולא אחוס" רש"י: לא אבטל. (יחזקאל כד יד) **פרע - החזיר.** גבה. פריעת בעל חוב מצווה. אין נפרעין מנכסים משועבדים במקום שיש נכסים בני חורין, **פרע - שם צמח.** **פרע - שם מקום.** מפל פרע - מפל מים היורד לנחל חרמון, למרגלות קיבוץ שניר. **פרע - מעשי פרעות - התנפלות של הרג ורצח.** פרעות תרפ"ט.

הגיגים המיועדים לאלו שיש להם מזה תועלת

כשאני אהיה סבא לא יצטרכו להזכיר לי לקנות את המתנות לאפיקומן.

תזכורת: המדינה לא "תורמת" כסף לחרדים. היא בסך הכל מאפשרת גם לחרדים ליהנות מתרומת המיליארדים שהיא מקבלת מהאמריקאים.

סימנא מילתא: "נעשה ונשמע" כתוב בתורה בספר שמות 24:7 (פרק כד פסוק ז).

אין הפגנות אלימות. יש הפגנות אלימים.

שאלו את ביידן למה החלטת לרוץ לנשיאות? והשיב: אם כבר להתמודד בגיל שלי, צריך לעשות את זה בזריזות.

מתווה פרעה: אם לא היה במצרים בית משפט עליון חזק וסמכותי ששם לנגד עיניו את זכויות המיעוט, מי היה מונע מפרעה להשליך ליאור גם את הילדות?

טוב שני וופלים לימון על העץ מוופל לימון אחד ביד.

האמא נזפת בילד: לא שמעת שקראתי לך? הילד: שמעתי רק את הקריאה הטרומית, אני ממתין לקריאה השנייה והשלישית.

השדכן לאבי המיועדת: מדובר בבחור שהוא השפיץ של הישיבה. אבי המיועדת: אם ככה זה ממש מתאים משום שהבת שלי היא השפיצה של הסמינר.

שני טבחים באו לרב, זה טוען אני שף שרגא וזה טוען אני שף שרגא. אמר להם הרב אשאלכם שאלה: מגיע לקוח לאכול גפילטע פיש אבל יש לו כסף לשלם רק עבור חצי גפילטע פיש. מה תעשו? אומר הראשון: מה השאלה, אחתוך גפילטע פיש אחד לשניים ואתן לו חצי. אומר השני: לחתוך גפילטע פיש שלי לשניים?? חס וחלילה. אתן לו גפילטע פיש שלם. אמר הרב לשני: אתה שף שרגא האמיתי.

הרגע הזה שנופל לך החשמל ואתה יוצא למסע בילוש ברווחים שמתחת הדלתות של השכנים לראות אם לכולם נפל או רק לך.

הרגע הזה שאתה קורא את העלון ברחוב ושומר על פנים חתומות עד הרגע שאתה לא מצליח להתאפק ומגחך בקול גדול, ומיד מעיף מבט חושש לצדדים לראות מי ראה.

הרגע הזה שאני עובר על ההגיגים מחפש אחד שיעלה חיוך על פני ומגלה שהגעתי לתודות.

שף שרגא במתכון חדש: וופלים לימון בטעם שוקולד.

שאלה: מה מברכים על וופלים לימון. תשובה: בכניסתו מה הוא אומר, ברכה אחרונה. ביציאתו מה הוא אומר, ברוך שעשה לי נס במקום הזה.

שאלה למה בשבועות נוהגים לשתות הרבה קפה. תשובה: על שם שקפה עליהם הר כגיגית.

הרגע הזה שחבר אחד עושה תנועות עזות למישהו באזור שלך באמצע השיעור. ואתה כזה מחזיר לו תנועות בהתלהבות, עד שאתה קולט על הפרצוף המופתע שלו שהוא בכלל לא סימן אליך...

הרגע הזה שאתה קורא הגיג משעשע בעלון ורץ לספר לחברותא בחיוך רחב ואתה מגלה שהוא באמצע לקרוא את העלון.

הרגע הזה שאתה קורא את העלון ואוכל וופל לימון.

הרגע הזה שהגבאי שם קובץ עלונים על הבמה ואתה רץ לתפוס עלון בקושי מצליח ואתה יוצא בחיוך ומגלה שזה משבוע שעבר.

הרגע הזה שאתה פותח צנצנת גפילטע פיש ובא לך לעשות אפציי והחלון סגור ...

הרגע הזה שאתה במעלית עם איזה אחד שאתה לא מכיר ומוציא את הפלאפון כאילו יש קליטה.

הרגע הזה שאתה חוזר מזיע הביתה ומתקשר למבקש להדליק את המזגן והבן שלך הדליק על חום.

הרגע הזה שאתה חזן ומברך על ספירת העומר ולא זוכר מה סופרים היום.

הרגע הזה שאתה הולך ברחוב, מזהה קצת ממרחק מישהו שנראה כמו החבר שהיית צמוד איתו כל שנות החיידר לפני 25 שנה. מנסה לפזול אם זה הוא או לא. אין לך עכשיו זמן לסגור פינות של כ"כ הרבה שנים.

הוא חולף על פניך לפני שהספקת להחליט. אתה מחכה 2 שניות ומסתובב אחורה, ואז מגלה שגם הוא הסתובב..

לא מוופלך ולא מלימונדך.

הרגע הזה שאתה נכנס לבית הכנסת בליל שבת ובדיוק אוחזים בבואי בשלום.

הרגע הזה שמצלצל למישהו הפלאפון במנגינה של השעון מעורר שלך.

הרגע הזה שאתה אומר לאחד בקידוש לבנה 'שלום עליכם' ואז אוחזי שהוא באמצע הברכה.

הרגע הזה שנשפך לך חלק מגרגירי הקפה ששמת בכוס, ועכשיו אתה לא יודע כמה נשפך וכמה להוסיף.

הרגע הזה שאחרי משהו ארוך שהקלדת אתה מגלה שהמקלדת על אנגלית.

הרגע הזה שהגבאי מסתכל לכיוונך ומסמן לך לעלות לתורה ובשבריר שניה של איחור אתה אוחזי שהוא התכוון להוא שעומד מאחוריך.

הרגע הזה שמישהו מבקש שתוציא אותו ב'על המחיה'.

הרגע הזה שהגבאי מסמן לך הגבהה ואתה מגיע לספר ואתה רואה שהוא התכווה לגלילה.

קראתי 40 פעם הרגע הזה ונושעתי :

הרגע הזה שאתה מגלה תוס' עם כוכבית קטנה 'שייך לעיל במשנה' כמה דפים אחרי.

הרגע הזה שאתה שואל את עצמך איך לא נגמרים לו כל הרגעים האלו.

חדש על המדף: 'תחליב רחצה בניחוח וופלים לימון'.

הרגע הזה שאתה לוקח גליל נייר טואלט ומגלה שמישהו ניכס את החלל שבפנים כפח האישי שלו.

הרגע הזה שנגמרת לך הבטריה בפלאפון באמצע שיחה עם השווער ואתה לא מוצא מטען כדי לחזור אליו להתנצל.

הרגע הזה שנדבק לך טישיו לנעל ואתה מנסה להוריד אותו עם הרגל השניה ואז הוא עובר לשם וחוזר חלילה עד שאתה כמעט נופל מהרגליות של עצמך וכל הרחוב מסתכל עליך כאילו אתה שיכור.

הרגע הזה שאתה מנגב ידיים במגבת של בית הכנסת, מתחלחל, שוטף שוב ידיים ומנגב בשארית של טישו שמצאת על הריצפה, נשאר עם ידיים רטובות ופירוורי טישו על הידיים.

מטהר אויר - צרות אחרונות משכחות את הראשונות.

הרגע שאחרי 5 דקות בפקק החלטת לעבור נתיב ובדיוק אז השתחרר הפקק בנתיב שממנו עברת.

שף שרגא במתכון מיוחד לפסח שני: שוקולד במילוי דג מלוח.

חדש ומרגש! וופל אשכוליות.

האנשים האלה שמתקנים אותך לומר שניים במקום שתיים.

האנשים האלה שכבר בירוק מהבהב עוצרים.

האנשים האלה שאתה מספר להם טעות שעשית והם אומרים לך: 'לא היית צריך לעשות את זה'.

האנשים האלו שמבטלים מילים בעברית: אני עייף? ואני!!!!!! עייף זה לא מילה.

השלב הזה לפני לג בעומר שהילדים מבררים אצל האמא אם היא צריכה את הארון בסלון.

אם אין לך שעה להקשיב אל תשאל אותי מה נשמע.

אישתי ישנה בזמן הצפירה. איפה יש עכשיו צפירה לנשים.

מסתבר שקפה שחור מעורר אם שמים בו מלח במקום סוכר.

על כמה אבטיחים צריך לדפוק כדי שיחשבו שאני יודע מה אני עושה.

היכן ניתן להשיג את העלון

ניתן להשיג את העלון בבני ברק: צמוד לכניסה לתלמוד תורה כתב סופר מצד שמאל של הכניסה, בקופסה בפינה בחצר ברחוב סוקולוב 23. ובבית המדרש המרכזי מניין אברכים 'פרדס כץ' רחוב אבוהצירא 9, ובכולל 'מורשה ודעת' (בית כנסת הגדול) בספריה בקומה ראשונה (חברון) בכניסה המערבית בקרטון בארון למטה. וכן בשאר המקומות ואצל המפיצים הקבועים ובראשם רבי ידידיה זר שליט"א – משבחי הרב זר: אוכל כל יום קצת וופלים לימון זכר לחורבן. עוד משבחי הרב זר: נוהג לומר אמן יהא שמיה רבא בשלושה קולות. בכל כוחו, בכל כוונתו ובקול רעש גדול. בעקבות העלון משבוע שעבר פנו כמה לברר את הכתובת המדוייקת של הרב זר והאם יש לו סורגים בחלונות [א.ה. יש. תירגעו. אין איך להיכנס]. בקרוב: המכון להוצאת שבחי הרב זר בקרוב בחנויות הספרים המובחרות: 'שבחין אסדר', שבחי הרב זר חלק ב'. כמו"כ, יוצאת כעת מהדורה חדשה של חלק א', עם תיקונים ומילואים, נפתחו ראשי תיבות ונוספו אלפי ציונים ומקורות. מתוך הספר: **איתמר, הרב זר חד אמר היה ונברא וחד אמר לא היה ולא נברא אלא משל היה (משל היה – ללמוד הימנו שבחין הרבה) בשלמא למ"ד היה ונברא היינו דתנינן ליה גבי ניתן להשיג את העלון אלא למ"ד משל היה הו"ל לאתויי גבי מאמרי מוסר וידיעות חשובות, איידי דתנייה לרבי שמחה שולמן תנא נמי הא, ורבי שמחה שולמן גופיה מני"ל דהיה ונברא, משום דאיכא סהדי באידית (ס"א: באורית. ומיהו בין למר ובין למר היינו הר יונה נוף הגליל) ת"ש עמד שמואל על רגליו ואמר פעם אחת נכנסתי לחצרות בית השם וחזיתיה להרב זר דיתבי וקאמר שבתי בבית ה' כל ימי חיי ואיכא דמתני לה (פנצ"ק סימן) פינות צבאיו קדושים קתני מיהת וחזיתיה להרב זר אלמא היה ונברא ש"מ. **אין לקחת יותר מעלון אחד בשום מקום ללא אישור.** כמו"כ ניתן להשיג את העלון במודיעין עילית**

(לא כמות) החל מיום חמישי בערב בשעה 7:36 בכניסה לחנות ש.מ.ח. – שרותי משרד רחוב רשבי"י 49. **כן ניתן להשיג בהר יונה נוף הגליל** אצל רבי שמחה שולמן שליט"א, שהוא מכבד את השבת ומנסה מאוד בהצלחה גדולה להמשיך בעניין זה את דרכו של יוסף שבת. **כן ניתן להשיג בירושלים** בישיבת מיר אצל האיש שחס על כבוד כ"א כאחד מענקי העולם רבי דוד רוטשילד שליט"א או אצל האיש בעל לב הזהב, הדמות של ישיבת מיר רבי אבי פרידנר שליט"א שהוא מקרין הארת פנים נדירה. **בבית שמש** אצל אחד שרואים בו דמות של אדם נקי מעבירות רבי נחום זכריש שליט"א בבית הכנסת אור אליהו. **וכן** בישיבת מרן הגר"מ שטרנבוך - חבקוק הנביא 7 רמה ג'. **בנתיבות** בבית בוכריס'. ובבית יצחק. **ברחובות** בישיבת מאור התלמוד, אצל הבחור החשוב ישי רוטנ"י. **בירוחם** אצל רבי מיכאל גולדנברג שליט"א. **באופקים** בבית הכנסת זכרון אליהו. **בקריית גת** בביהכ"נ שומרי אמונים ובביכ"נ קרעטשנף מיום שישי. **בחזון יחזקאל**: בבית כנסת המרכזי. **באשדוד**: בבית כנסת החיד"א רובע ג אצל גדול מזכי הרבים בדורנו רבי יצחק משענייה שליט"א **בעוצם** בישיבת נר זרח ע"י מרא דקדשים בישיבה רבי שמואל הוניגסברג שליט"א שאוטוטו מתחתן. **ברכסים** אצל האדם הגדול רבי יוסף המאירי שליט"א כולל נר ישראל גבעה ב. **ברעננה** אצל משפחת זכאי המיוחדת והנפלאה רחוב נעמי שמר 9/5 טלפון- 052-6903395. **בפתח תקווה** בבתי הכנסת בגני הדר: אוהל אברהם. שירת מרים. קהל חסידים. בעש"ט צאנז גור ויוצאי חברון, ע"י רבי יואל פינהנדלר שליט"א. וכן בישיבת אור ישראל וכן בישיבת עטרת שלמה. **בראשון לציון** אצל הנ"ל: וכן בעיר **אלעד** בישיבות כנסת יחזקאל ותורה בתפארתה ובישיבת הר"ן ע"י רבי יואל פינהנדלר שליט"א. **עוד באלעד** בבית הכנסת עמק ההלכה ע"י האיש שכמה וכמה העידו לי עליו שהוא מגדולי המחנכים וכל תלמידיו אוהבים אותו אהבת נפש רבי יצחק רבי שליט"א. **בצפת**: בהיכל ישיבת צפת ע"י הגאון הצדיק מאוד רבי אברהם לויסון שליט"א. **בקריית אתא**: בבית הכנסת מאקווא ירושלים 3 ע"י הבחור המפורסם בצדקותו עדיו לגדולות אהוב הבריות נ"י **ברמת השרון** אצל הגאון שלא פסיק פומיה מלחייך וללמוד בהתמדה רבי דניאל פוסטבסקי שליט"א בבית הכנסת מורשת אבות וכן בבית הכנסת המרכזי גאולת ישראל וכן בבית הכנסת וכולל הוד צבי.. **בחדרה** בכולל אדרת אליהו בראשות הרב נתנאל יקותיאל רחוב הגדוד העברי 13 **בלוד - אחיסמך**. בחנות בראדרס רחוב הרב אלישיב 5 גני איילון. **בעפולה** בביהכ"נ נצח ישראל בשכונת עפולה עילית או אצל האיש שהקדיש עצמו לכלל באופן לא רגיל רבי אהרן קולדצקי שליט"א **במנצ'סטר** אצל רבי שמואל א. הורביץ שליט"א: +447425793110. **בארגנטינה**: בקהילת שובה ישראל במקום המיועד לעלונים.

לקבלת העלון בפקס יש להתקשר לטלפון: 03-6180383.

ניתן להוריד את העלון בעמדות קול הלשון וכן את העלונים של כל ארבעת השנים האחרונות. הדרכה: נכנסים לקול הלשון. מקישים על חיפוש רבנים. לכתוב מערכת שבת. מקישים על פתח תיקיה. מקישים על תיקיית הורדת גליונות. מקישים על לבית התורני. ומורידים מה שרוצים.

כמו"כ ניתן להשיג במייל: 456alon@gmail.com יש לדייק במייל ולכתוב קודם 456 ואח"כ alon@gmail.com

להשתתפות בהוצאות העלון לפנות: 0527633431. או ב'נדריס פלוס' - רשת הכוללים פרדס כץ-עלון, (שלוחה 2422). זכות הרבים תלוי במסייעים! אפשר לשלוח משם הודעות.